

ΤΟΚΚΑ

ISSN 1986-2989

ΑΠΡΙΛΙΟΣ – ΝΙΣΑΝ 2011 SAYI / ΦΥΛΛΟ: 32

FES'in işbirliğinde BİLBAN – IKME yaygın organı / Ko vñ έκδοση BİLBAN – IKME σε συνεργασία με το FES

ÜCRETSİZ / ΔΩΡΕΑΝ

Οι ΤΚ συμπατριώτες μας γράφουν ιστορία

Τάκης Χατζηδημητρίου

Η πρωτοβουλία των εξελίξεων βρίσκεται στα δικά τους χέρια.

Δαθείσονται ηγέτες γενναίους και αποφασιστικούς, είναι ευαίσθητο ημένο λαό και όλοι μαζί υψώσουν τη δική τους φωνή για μια Κύπρο χωρίς ξένες εξαρτήσεις, για μια κοινότητα που έχει τα δικά της συμφέροντα, για μια Κύπρο επανεπωμένη.

Γνωρίζουμε πόσο δύσκολος είναι ο αγώνας τους, γαυτό είναι και σημαντικό.

Αντιμέτωποι σαν προσηλασμούς, ύβρεις, συκοφαντίες. Τους είπαν προδότες πράκτορες των Ελλήνων, όμως αυτά δεν τους φόβισαν, δεν τους έτρεψαν σε φυγή. Αντίθετα τους πείσμωσαν περισσότερο. Απέδειξαν έτσι πόσο περήφανοι και σπουδαίοι είναι.

Γνωρίζουμε αυτό το παγνίδ. Καμείς ονομαστήκαμε πράκτορες των Τούρκων, όταν υποστηρίζαμε τη λύση.

Ο ΤΚ αντιστέκονται και μάχονται.

Αν και οι δικοί μας ηγέτες έκαναν το ίδιο τον κρό της χούντας δε θα περνούσε ποτέ το πραξικόπημα.

Ο ΤΚ και οι εμείς είναι που δίνουν σήμερα το μήνυμα ότι υπάρχει τουρκικός κατοχικός στρατός. Ο ΤΚ και οι ΕΚ είναι που δίνουν το μήνυμα ότι υπάρχουν έποικοι. Ο ΤΚ είναι που λέγουν ότι κινδυνεύει η ύπαρξη τους από τη Τουρκία και όχι από τους ΕΚ. Ο ΤΚ είναι που δίνουν το μήνυμα της λύσης γαυτό και τα συλλαλητήρια τους είναι σημαντικό και απαισολογούν το δεσνή τους.

Κα το μήνυμά τους ακούστηκε κατάπαντού και είναι πιστό.

Ο κινήτοπος τους δεν είναι τίποτα άλλο παρά η δυναμική έκφραση τους ότι υπάρχουν, ότι αγαπούν τη γη των πατέρων τους. Ότι είναι Κύπριοι πατριώτες που γνορίζονται πολύ για τα συμφέροντα της δικής τους πατρίδας και όχι τα άλλα συμφέροντα της μητέρας πατρίδας.

Αυτό είναι μια απάντηση σε όσους για τόσα χρόνια παραγνωρίζουν το ρόλο των ΤΚ, μας λένουν ότι δεν υπάρχουν ΤΚ, ότι υπάρχει μόνο η Τουρκία.

Είναι μια απάντηση αν ο ΤΚ θα θελήσουν να εφαρμόσουν τα συμφωνημένα. Ηγέτες και άνθρωποι που βάζουν πάνω απ όλα τα συμφέροντα τους στην Κύπρο δεν μπορούν να έχουν άλλους συμμάχους από τους ΕΚ. Όπως και οι ΕΚ δεν μπορούν να βρουν π ο αποτελεσματικούς συμμάχους στην εξεύρεση λύσης από τους ΤΚ.

Ο κακός εκμήσε και η παραγνωρίση της ουσίας του Κυπριακού ως προβλήματος ολόκληρου του λαού, η παραγνωρίση ότι το μέλλον του είναι υπόθεση ολόκληρου του λαού της Κύπρου είναι που μας οδήγησαν στα σημερινά άξοδα. Άξοδα που υποσκάπτουν το μέλλον όχι ο μόνο των ΤΚ αλλά και των ΕΚ.

Ότι δεν κάναμε μέχρι τώρα ήρθε η ώρα να γίνει σήμερα. Να σφουρηλατίσουμε το κοινό μέτωπο ΕΚ και ΤΚ για τη λύση. ΕΚ και ΤΚ είμαστε Κύπριοι και πρέπει να συνεργαστούμε για τη κοινή μας πατρίδα για την επίλυση του Κυπριακού.

Υπάρχει και κάτι που πρέπει να μάθουμε μαζί. Τη συνάντηση όσο το δυνατό περισσότερο δυνάμεων κάτω από το

κοινό στόχο της επίλυσης του Κυπριακού.

Βρσκόμαστε σήμερα εδώ για να αποτολήσουμε κάτι που μας έμαθαν οι συμπατριώτες μας ΤΚ ότι αν θέλουμε λύση, αν θέλουμε συμπίεση, αν θέλουμε μια ενωμένη πατρίδα θα πρέπει να αγωνιστούμε γαυτό.

Δεν είναι αρκετό ότι βγάλαμε ένα πρόεδρο λύσης πριν τρία χρόνια. Το κράτος, η εξουσία, τα κόμματα έχουν τους δικούς τους περσοσμούς και αναστολές. Υπάρχει το σύστημα που είναι παγδεμένο σε συμφέροντα και που φαίνεται να είναι δύσκολο να το υπερβεί η ηγέτης.

Όσο επενδύουν στο στάτους κβο κάνουν λάθος γιατί στην Κύπρο δεν υπάρχει στάτους κβο. Υπάρχει μια ανώμαλη κατάσταση.

Και η ανωμαλία γεννά ανωμαλία, γίνεται ρατσισμός, εξτρεμισμός.

Αν σήμερα πούμε ότι δεν είμαστε κοινοτικό από την πορεία του πολιτικού μας προβλήματος δε βλάπτουμε τη δικασία, δε βλάπτουμε το συνολητές.

Αν δε ακηρύξουμε ότι η πρόοδος είναι δυνατή, ότι η λύση είναι δυνατή δε βλάπτουμε τις συνολίες. Αντίθετα προσφέρουμε την έμπρακτη υποστήριξη μας για να γίνουν αποδοτικές και καρποφόρες.

Ο ΤΚ θα ξανακατέβουν σε συλλαλητήριο στις 24 Απριλίου για λύση και επανένωση του νησού. Η μέρα είναι σημαδ ακή. Είναι η μέρα του Δημοψηφίσματος που έδωσε προσανατολισμό στους ΤΚ και αποπροσανατόλισε τη δική μας πλευρά. Μας έρε στον κευκώνα των ψευδασθήσεων και του ανεδαφικού

εξτρεμισμού, που μας απομόνωσε δεθώς και μας εξασθένησε.

Η αντίληψη που τελικά επκράτησε ότι η λύση θα ήταν καταστροφή και ότι μετά την ένταξη θα μπορούσαμε από θέσεως σχύος να δεκδούσαμε καλύτερη λύση αποδείχθηκε απόλυτα εσφαλμένη. Τώρα είμαστε σε πολύ χειρότερη θέση. Όλα τα δεδομένα άλλαξαν για την ΕΚ πλευρά προς το αρνητικό. Η Τουρκία ενσχύθηκε, η Ελλάδα βρίσκεται σε κρίση και στην Κύπρο άλλαξαν τα δεδομένα τόσο στο περσοσκό όσο και στο πληθυσμικό. Και δεν ξέρουμε ακόμη θα γίνει στο εδαφικό.

Θα πάρουν το μήνυμα τα ΕΚ κόμματα ή θα συνεχίσουν την πολεμική τους εναντίον του Σχεδίου; Είναι αυτό πατριωτική στάση ή μήπως προσπάθειε απόκρυψης και συγκάλυψης ευθυνών;

Εκείνο που θέλουν λύση και εκείνο που δεν θέλουν.

Εμείς που είμαστε σήμερα μαζεμένοι εδώ έχουμε ένα διαφορετικό όραμα για την Κύπρο.

Ένα όραμα που ξεπερνά τον μικροψυχό εθνικισμό είτε αυτός είναι ευρύτερος φυλετικός, είτε είναι ο περσοσμένος στο δεσφθαρμένο μικροκοσμικό νότο.

Εμείς έχουμε ένα όραμα για όλους τους Κυπρίους ανεξάρτητα από φυλή και θρησκεία, έχουμε ένα όραμα ερήνης και συνεργασίας Κύπρου, Ελλάδας και Τουρκίας, έχουμε ένα όραμα συνεργασίας των λαών μας για την κοινή ευημερία και πρόοδο.

Kıbrıslı Türkler tarih yazıyorlar

Takis Hadimitriou

Geşme er n n s y a t f kend e er nd e d r. Cesur ve kararlı der er ve hassas n san arı var ve dış bağımlı ık ar o mayan b r Kıbrıs, kend ıkar arı o an b r top um ve yen den b r e ş m ş b r Kıbrıs ç n hep b r kte ses er n yükse t yor ar.

Mücade e er n n ne kadar zor o du ğunu b yoruz, ş te bu neden e de önem d r.

Hakaret ere, sövgü ere ve ftra ara maruz ka dı ar. On ara ha n, Rum arın ajanı ded er, ancak tüm bun ar on arı korkutmadı, mücade eden uzak a ş tır madı. Tam ters ne on arı daha da natçı yaptı. Ne kadar gurur u ve onur u o duk arını kanıt adı ar.

B z bu oyunu b yoruz. Çözümü destek ed ğ m z ç n b z er ç n de Türk er n ajanı dem ş er d .

Kıbrıs Türk er d ren yor ve mücade e ed yor ar.

L der er m z de cunta zamanında aynı şey yapmış o sa ardı darbe h ç b r zaman o amayacaktı.

Bugün, b z de ğ , Kıbrıs Türk er burada Türk ş ga ordusu o du ğunun mesajını ver yor ar. Bugün, Kıbrıs Rum ar de ğ , Kıbrıs Türk er burada yer e ş k er o du ğunun mesajını ver yor ar. Kıbrıs Türk er, var ık arının, Kıbrıs Rum arın de ğ , Türk ye n n tehd a tında o du ğunu söy üyor ar. Kıbrıs Türk er çözüm mesajı verd ker ç n m t ng er önem dr ve u us ararası basın bu m t ng er z yor.

Ve mesaj arı her yerde duyu uyor ve bu mesaj ar kna ed c d r.

Harekete ge ç me er , var o duk arının, ata arının topra ğ ını sevd k er n n ve ana vatan arının çıkar arı ç n de ğ , kend ü ke er n n çıkar arını gö z e t k er n n d nam k b r fades nden başka b r şey de ğ d r.

Bu, yı ardan ber Kıbrıs Türk er n ro ü nü görmez k ten ge erek Kıbrıs Türk er yoktur, Türk ye vardır d y en ere b r yanıt tır.

An aşmaya varı anı uygu amayı Kıbrıs Türk er n ste y p stemeyecek er ne b r cevaptır. Kıbrıs ın çıkar arını her şey n üstünde tutan der er n ve n san arın Kıbrıs Rum ardan başka mü tte f k er o amaz. Aynı ş ek de, Kıbrıs Rum ar, b r çözüm bu mada Kıbrıs Türk er den daha etk mü tte f k b amaz ar.

Kötü de ğ er end r me er ve Kıbrıs sorununun öz ünün tüm Kıbrıs ha kını g end ren b r sorun ve ge e ce ğ n n tüm Kıbrıs ha kını g end ren b r husus o du ğunu görmez k ten ge n mes e z bugünkü çı kmaz ara sürük eyen şey dr. Sadece Kıbrıs Türk er n ge e ce ğ n de ğ , Kıbrıs Rum arın da ge e ce ğ n ba ta ayan çı kmaz ardır.

Ş md ye kadar yapmadığımızı yapmanın artık zamanı ge d . Çözüm ç n Kıbrıs Rum ar a Kıbrıs Türk er n cephes n o u ş turmak. Kıbrıs Rum ar ve Kıbrıs Türk er o arak Kıbrıs iyiz ve ortak ü kem z ç n ve Kıbrıs sorununun çözümü ç n ş b r ğ yapma iyiz.

Aynı zamanda, b r kte öğrenmemiz gereken b r şey daha var. O da, Kıbrıs so-

rununun çözümü ortak hedef a tında b r çok güç o arak b r araya ge mem zd r.

Kıbrıs Türk yurttaş arımızın b ze ö ğ retti ğ b r şey ce sare t et me ç n bug ün buradayız; b r çözüm st yorsak, b r kte yürü mek st yorsak, b r e ş k b r ü ke st yorsak, bunun ç n mücade e et mek zorundayız.

Ü ç yı ö nce çö zü mçü b r der se ğ m ş o mamız yetmez. Dev et n, yetk er n ve part er n kend sınırı ama arı, kend enge er vardır. Çıkar ar tu za ğ ı ç nde o an b r s stem var ve b r der tarafından aş ı ması zor g b görünüyör.

Statükoya yatırım yapan ar yan iş ya rıyor ar, çünkü Kıbrıs ta statüko yoktur. B r anoma durum vardır. Ve anoma er başka anoma er üret r, ırkçı ık o ur aş ı rı ık o ur.

S yas sorunumuzun g d ş atı konusunda memnun o madığımızı söy üyorsak sürece ya da görüş me e re zarar vermeye z.

İ er eme kayded mes n n, çözüm bulunmasının mümkün o du ğunu söy üyorsak, görüş me ere zarar vermeye z. Tam ters ne, görüş me er n ver m ve sonuç a ıcı o masına prat k destek ver r z.

Kıbrıs Türk er, 24 N san da, çözüm ve yen den b r e ş me ç n yen den m t ng yapacak ar. Bugünün s mgese b r de ğ er vardır. Kıbrıs Türk ere yön veren ve b z m tarafımızın da yön ünü bozan b r günün yı dönümüdür. B z haya kır ık arına ve u us ararası anda tec r t o mamıza ve za-

yıf amamıza yo açan gerçek dış ı aş ı rı ık ar karmaş asına sürük ed .

Sonunda, çö zü mün fe aket o aca ğ ı, AB ye üye k ten sonra güç ü poz syondan daha y b r çözüm ste ğ nde bu unab e ce ğ m z yönünde üstün ge en gör ü ş tama men yan iş çı ktı. Ş md çok daha kötü b r durumdayız. Bütün o gu ar Kıbrıs Rum tara fı ç n o umsuza dönüştü. Türk ye güç end , Yunan stan kr z ç nde ve Kıbrıs ta, mük yet ve nüfus konu arında o gu ar de ğ ş t . Ve toprak konusunda ne o aca ğ ını ha en b m yoruz.

Kıbrıs Rum ar gerek mesaj ı a acakar mı yoksa P ana karşı sa va ş arını sürdürece k er m ? Bu yurtsever b r tutum mu, yoksa sorum u uk arı sak amak ve örtbas et mek ç n b r ç aba mı ?

Çözüm ste y en er ve stemeye n er.

Burada top anan b z er, Kıbrıs konusunda fark ı b r v zyona sa h b z.

İ ster gen ş an amda ster ırkçı ık an amında, ya da güney n yoz küçük dünya sı ya sınırı o sun, m kro nasyona zm n ö tes nde b r v zy on.

Tüm Kıbrıs ar ç n d n ve ırk ayırımı gö z e t me y en, Kıbrıs Türk ye ve Yunan stan arasında ba rı ş ı ve ş b r ğ n ö ngö ren ve ortak refah ve er eme ç n ha kımızın ş b r ğ n ö ngö ren b r v zy onumuz var.

Büyük resmin bir parçası olarak Kıbrıs mikrokozmosu

Doğukan Müezzinler

Kıbrıs sorununu tartışırken yapılan önemli yanlışlardan biri şüphesiz ki yaklaşımların Kıbrıs ölçeğinde yapılması ve küresel gelişmelerin aslında belirleyici olan rollerinin hafife alınmasıdır. Tıpkı siyasi, ekonomik ve kültürel açıdan uluslararası ilişkiler disiplininde “kenarda” (periphery) sayılan birçok diğer ülke gibi Kıbrıs da “dünya sistemi”ndeki gelişmeler içerisinde yeniden tanımlanmak zorundadır. Üstelik adadaki koşulların soğuk savaş döneminin bir sonucu olduğunu ve soğuk savaşın bitmesine rağmen hala pek değişmediğini göz önüne alırsak “yeni dünya düzeni” içerisinde Kıbrıs’ın “yeniden tanımlanmak” zorunda olduğunu tahmin edebiliriz. Kıbrıs sorununu tartışırken, çözüm konusunda iyimser / kötümser olmak yerine global trendin etkisi altında nelerin kaçınılmaz olduğunu anlamaya çalışmak daha soğuk kanlı bir yaklaşım gibi görünüyor.

Soğuk savaşın sonu ve paradigma kayması

Uluslararası ilişkilerde İkinci Dünya Savaşı ve Berlin Duvarı’nın yıkılması arasında geçen dönem “çift kutupluluk” dönemi olarak adlandırılır. Dünya bu dönem içerisinde Sovyet Sosyalizmi ile Serbest Piyasa Ekonomisi ideolojilerinin birçok ülkede meydana gelen çatışmalarına sahne olmuştu. İki “süper güç” birçok ülkedeki siyasi ve askeri uzantıları vasıtasıyla silahlı ve silahsız olarak farklı şekillerde çatışmışlar, gerilla savaşları, askeri darbeler, ideolojik propagandalar yürüterek etki alanlarını genişletmeye çalışmışlardı. Bu zıtlasmalar şüphesiz ekonomik nedenlere de dayanıyordu. Arjantin, Şili, Yunanistan ve Türkiye’deki askeri darbeler, Rusya ve Doğu Avrupa ülkelerindeki ayaklanmalarla gelen yapısal değişimlerin ardındaki sebep bu ülkeleri “liberalize” ederek global kapitalist sistem içerisine entegre etmekte. Soğuk savaş dönemi Sovyet Sosyalizmi’nin çökmesi ve liberal anlayışın dünyaya yayılmasıyla sona ererek “globeleşme” olarak adlandırılan yeni bir döneme kapı açtı.

Her tarihi süreç gibi, globalleşme de diyalektik olarak ele alınmalı ve uygarlık tarihindeki bir basamak olarak görülmelidir. Günümüzde birçok ekonomist, Dünya Bankası’nın başkanlığını yapmış Joseph Stiglitz gibi bir figür de dahil olmak üzere, serbest piyasanın “görünmez elinin” her zaman insancıl sonuçlar doğurmadığını kabul ediyor. Diğer yandan liberal ekonomik anlayışın yapı taşlarından olan “kaynakların verimli kullanılması” ve rekabetçilik prensiplerinin getirdiği olumlu ekonomik, sosyal ve kültürel değişimleri hafife almamak gerek. Bireyin vazgeçilemez hak ve özgürlükleri olduğu ve bunların anayasal olarak korunması gerektiği fikri, iletişim, seyahat ve genel olarak teknolojideki ilerlemeler ve bu değişimlerin dünya genelindeki psikososyal etkileri bu yeni çağın unsurlarından sadece birkaçı.

Bu süreç içerisinde milliyetçi akımlar sonucu doğan “ulus” temelli kimlik kalıplarının esnemesi ve daha kapsayıcı “üst kimliklerin” ortaya çıkması dikkat edilmesi gereken bir gelişmedir. “Üst kimlikler” halihazırda var olan etnik milliyetçilik, dini, bölgesel ve dilsel kimlikler arasında köprüler kuran, farklı gruplara ait bireyleri yeni sınıflandırmalar içerisinde aynı gruplara yerleştiren yeni kimliklerdir. Örneğin halen tartışılmakta olsa da “Avrupalılık” kimliği Ekonomik Topluluk’tan Avrupa Birliği’ne geçiş süreci ile birlikte anlam ve içerik kazanmaya başlamıştır. “Dünya vatandaşı” olmak, farklı kültürlerle iç içe yaşamak, “çeşitlilik içinde birliktelik”, dil öğrenmek, seyahat etmek, renk, cinsiyet ve inanç ayırımı gözetmeden herkesin eşit haklara sahip olması gibi fikirler güçlü bir şekilde kök salarak ulus-devletlerin statik ve değişime kapalı tanımını zorlamaktadır. Aslında ulus-devletlerin ve Benedict Anderson’un “muhayyel” olarak nitelediği “ulus” kavramının bir ideal olarak çöküşünün kaçınılmazlığı da bu basit nedene dayanır: ulus-dev-

letler ve ulus anlayışı tanımları gereği zamana direnen statik yapılardır. Evrensel bir yasa olan “zaman akışı” nedeniyle bugün bildiğimiz haliye “ulus” kavramı orta vadeli dönemde tarihe karışmaya mahkumdur.

Kıbrıs’ın büyük resim içerisindeki yeri

Şüphesiz, Kıbrıs sorununun çıkışı soğuk savaş parametrelerinden ve tarım toplumundan modern topluma geçiş sürecinden ayrı olarak değerlendirilemez. Doğu ve Batı’nın ideolojik karpışması birçok ülkede olduğu gibi Kıbrıs’ta da kendini gösterdi. TMT ve EOKA’nın birbirleri ile çatışmasının yanı sıra, kendi toplumları içerisindeki sol akımları bastırmaya çalışmaları bir tesadüf değildi. Makarios’un cunta tarafından devrilmek istenmesi ve onu takiben gerçekleşen Türk işgali de artık birçok çevre tarafından soğuk savaş çerçevesinde değerlendirilmeye başlamıştır. Sonuçta olan olmuş ve 37 yıldır ada bölünmüş olarak durmaktadır. Tartışılması gereken statüko’nun neden 40 yıldır değişmediği değil, gelinen aşamada değişimi kaçınılmaz kılan değişimlerdir. Bir soğuk savaş ürünü olan Kıbrıs sorunu, küresel paradigma kaymasından nasibini almaya mahkumdur. Bu noktada değişimin altyapısını hazırlamakta olan birkaç parametreye bakmakta yarar var.

Yakın tarihe bakıldığı zaman genellikle önemi yeterince vurgulanmayan bir dönüm noktası 23 Nisan 2003’de kuzeydeki otoriteler tarafından Yeşil Hat’tan karşılıklı geçişlere izin verilmesidir. Bu kararın orta ve uzun dönemdeki etkileri üzerinde düşünmeye fırsat bulamadan herkes kendini Annan Planı ve referandum tartışmaları içinde buldu. Nisan 2004 referandumlarının daha kolay gözlemlenebilir etkileri olduysa da “kapıların açılmasının” daha yapısal değişikliklere yol açtığını söylemek yanlış olmaz.

1974 ve 2003 yılları arasında doğan ortalama herhangi bir Kıbrıslı Türk, adanın neredeyse %60’ının “ulaşamaz” olduğu ve bu bölgede tarih kitaplarınca “düşman” olarak tanımlanan bir toplumun yaşadığı bir “Kıbrıs” a doğmuştu. 2003 Nisan’ına kadar onlar için “Kıbrıs”ın coğrafi ve mental sınırları Yeşil Hat’ta kadardı. Adanın geriye kalan kısmı pek de merak edilmiyor zaten ulaşılamıyordu. Ancak Nisan 2003’te haritalarda hep sarı bir bölge olarak gösterilen, yer isimlerinin bile yazılmadığı bu coğrafya bir gecede “gidilebilir” bir yere dönüştü. Bu coğrafya kendileri için tamamen yeni olsa bile çevrelerinde 1974 öncesini hatırlayanlardan duydukları hikayelerle kendi kolektif/kültürel belleklerini oluşturmaya başladılar. Ayrıca Karpaz’dan Baf’a kadar adanın neredeyse tümüyle ulaşılabilir olması yeni nesillerin ülkelerini algılayışını kuşkusuz etkilemiştir. Kapıların açılması, artık herşeyin kuzey-güney arasında kıyaslanacağı, farklılıkların olduğu kadar benzerliklerin keşfedileceği yeni bir dönem başlattı.

2003 yılından sonra doğanlar için süreç kuşkusuz daha farklı olacak. Küçük yaşlardan başlayarak adayı bir bütün olarak algılayacak ve kafalarında daha farklı bir “Kıbrıs” şekillendirerek kendilerini yönetenlerden daha yüksek taleplerde bulunacaklar.

Geçişlere izin verilmesine nasıl bir süreç sonunda karar verildiği konusunda çok tartışmalar yapıldı. Kimileri bunun o günkü Eroğlu hükümetinin kararı olduğunu söylerken, kimileri de bunu Türkiye’deki AKP hükümetinin talimatı sonucu yapıldığını söyledi. Aslında önemli olan buna kimin karar verdiği değil çünkü bu aslında birilerinin lütfedip aldığı bir “karar” değildi. Aksine, genelde değişen küresel şartların özelde ise Kıbrıs’ın Avrupa Birliği’ne üyelik sürecinin yarattığı baskının yol açtığı bir gelişmeydi. Bu kararı alanlar, siyasete yön verme yetisine sahip siyasetçiler olmanın tersine, değişen konjektürün belirlediği yeni koşulların önüne katıp sürüklediği ve ister istemez değişime ayak uydurmak zorunda kalan vizyonsuz siyasetçilerdi. Ge-

çişlere izin vererek aslında bölünmüşlüğü ab-sürdüğünün gün ışığına çıkmasını da sağlamış oldular. Kıbrıs’ın bir nesne, stratejik önemi olan bir toprak parçası değil de gerçek anlamda bir yurt olarak algılanmaya başlamasının önünü açmış oldular.

Dikkat edilmesi gereken diğer bir nokta da geçişlerin başlaması ile iki taraf arasında ortaya çıkan kısmi ekonomik temas. Geçişlerin mümkün hale gelmesiyle birlikte daha önce tamamen ayrı olan iki ekonomi birbirleriyle temas haline girmiş oldu. Vurgulamak gerekir ki iki ekonomi arasındaki seviye farklı nedeniyle bu temas asimetrik bir yapıda gelişmekte. Bunun etkileri halihazırda ölçülebilir bir durumda. Örnek vermek gerekirse, her iki tarafın tüketici piyasasında da bulunan ürünler arasında gözlenebilir bir fiyat harmonizasyonu meydana geldi. Kuzeydeki tüccarlar, ithal ettikleri malların fiyatlandırmasını yaparken aynı malın güney piyasasındaki fiyatını da göz önüne almak durumunda kaldı. Aynı şey akaryakıt fiyatları için de geçerli. Fiyat harmonizasyonu bir yana, kuzeydeki tüketicilerin bir anda daha çeşitli bir piyasaya erişebilir hale gelmesi kuzey için yakalanması gereken hedefleri yükseltmiş oldu. Bugünün kısıtlı koşulları altında bile gerçekleşmekte olan yakınlaşma, siyasal üstyapının değişmesi için de gerekli ortamı hazırlamaya başladı bile. Kıbrıs görüşmelerinin sonunda, “konfederal” bir çözüme varılması halinde bile iki taraf arasında resmi ilişkiler kurularak iki tarafın ekonomisinin birbirine entegre edilmesi kaçınılmazdır. Avrupa Birliği ve Gümrük Birliği çerçevesinde yerini almış olan Kıbrıs’ta, iki ayrı devletin tanınması durumunda bile -ki bu olası görünmüyor- adada 3 temel özgürlüğün (mal, insan ve sermayenin serbest dolaşımı) uygulanmaya konması kaçınılmazdır. Vergi mevzuatları ile gümrük prosedürlerinin uyumlaştırılması, ortak altyapı projelerinin yürütülmesi gibi konular uluslararası alanda kabul göreceği herhangi bir çözümün olmazsa olmazlarıdır. Ada ekonomilerinin karşılaştığı en önemli sorun olan “ölçek ekonomisi (economies of scale)”, ancak kuzey ve güney ekonomilerinin tamamen entegre edilmesi ile çözülebilir, yabancı yatırımcılar adaya çekilerek ekonomi büyütülebilir.

Fikirlerin dönüştürücü gücü

Geçişlerin mümkün kıldığı gerek bireysel gerekse sivil toplum örgütleri üzerinden kurulan iletişim kanalları zihinlerde yeni bir “ara bölge”nin oluşmasına zemin hazırlamıştır. Bu zihinsel “ara bölge”de çatışmacı milletçi eksenin dışına çıkılarak, çağdaş değerlere uyumlu, farklılıklara saygıyı gözetken, çoğunlukçu değil çoğulcu yeni bir kültür üretilmekte. Arzu edilen verimlilikte olmasa da sivil toplum örgütleri ve siyasi partiler bu süreci mümkün olduğunca hızlandırmaya çalışmaktadırlar. Sanatçılardan gazetecilere, öğrencilerden akademisyenlere birçok farklı çevrenin katkılarıyla “yeni Kıbrıs”ın temelleri zihinlerdeki bu “ara bölgede” sessiz bir şekilde inşa edilmektedir. Hem Kıbrıslı Rumlar hem de Kıbrıslı Türkler iki tarafın “liderlerinden” gereğinden fazla beklenti içine girdiler. Belki sonu gelmez müzakereler ve sözde “iktidar” olan siyasi partilerden bir şeyler beklemek yerine sivil toplum temelli bir hareketlenme oluşturarak birleşme mücadelesini farklı bir boyuta çekmek gerekli. Ancak farklı kimlikleri kapsayan çağdaş bir vatandaşlık tanımı temelinde yeni bir kültürün tohumlarını ekerek başta Kıbrıs sorunu olmak üzere birçok soruna cevap bulabiliriz. Bu süreç içerisindeki en büyük şansımız, “birleşik Kıbrıs” idealinin küresel trendlerle uyum içerisinde olmasıdır. Onyıllardır süren bölünmüşlük birçokları için heves kırıcı olsa da birleşmenin bu kadar gecikmesi sorunu sadece daha da anakronik kılmış ve absürd hale getirmiştir. Bu uzun bekleyiş statükonun çöküşüne sadece daha da ani bir son hazırlamaktadır.

Ο μικρόκοσμος της Κύπρου ως μέρος της μεγάλης εικόνας

Ντοουκάν Μουέζινλερ

Ένα λάθος που συχνά κάνουμε είναι να πάρουμε την Κύπρο ως μια αποκλεστική μονάδα για ανάλυση. Ωστόσο, το νησί Κύπρος, όπως και πολλές άλλες πολιτικές ασήμαντες, περφερε ακές / ημπερφερε ακές χώρες, είναι μέρος του παγκόσμιου συστήματος, που συνεχώς δαμορφώνεται και αναδαμορφώνεται από δυνάμεις πέραν του ελέγχου του. Ως μέρος αυτού του παγκόσμιου συστήματος, ο εξελίξεως είναι απλώς ανανακλάσεως των δειθνών ο κονομίων, πολιτών και πολιστικών τάσεων. Ως εκ τούτου, παίρνοντας το παγκόσμιο σύστημα ως τη μονάδα ανάλυσης μας, μπορεί να μας προσφέρει δορατικές δέες και μια πιο ακριβή αίσθηση της κατεύθυνσης. Σήμερα, θα ήθελα να κάνω λίγα βήματα πίσω και να προσπαθήσω να βάλω τις εξελίξεις σε αυτή την ευρύτερη ιστορική προοπτική. Μια ευρύτερη προσέγγιση δεν μας παρέχει μόνο καλύτερη κατανόηση του στάτους κβο αλλά μπορεί επίσης και να μας παρέχει μια πιο ακριβή εικόνα των μελλοντικών προοπτικών μας. Κατά την εξέταση των μελλοντικών σεναρίων για την Κύπρο, η συζήτηση δεν πρέπει να βασίζεται σε μια «περιστροφή vs. οπτική» διάσταση αλλά στην τελική επίδραση των αναπόφευκτων δειθνών αλλαγών.

Ένας Γενναίος Νέος Κόσμος: Αλλαγή Προτύπου

Στον τομέα των δειθνών σχέσεων, το χρονικό δάστημα μεταξύ του τέλους του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου και την πτώση του Τείχους του Βερολίνου ορίζεται ως η περιόδος του δειθλού, κατά την οποία ο κόσμος χωρίστηκε μεταξύ της Σοσιαλιστικής και της Φελεύθερης δεολογίας. Ο δίδυς υπερδυνάμεις της περόδου αγωνίζονταν έμμεσα μεταξύ τους μέσω των επεκτάσεων τους σε πολλές χώρες, προκειμένου να γίνουν η νικηφόρα πλευρά του δεολογικού πολέμου. Ο πόλεμος δεν ήταν μόνο μεταξύ ανταρτών και ανταρτών και στρατών εναντίον ομάδων ανταρτών. Ο πόλεμος ήταν επίσης ο κονομικός και ψυχολογικός, που είχε ως στόχο να κερδίσει «τις καρδιάς και τα μυαλά» των ανθρώπων. Ήταν ο κονομικός δειθός ο πραγματικός σκοπός των στρατιωτικών πρακτικών σε χώρες όπως η Αργεντινή, η Χιλή, η Ελλάδα και η Τουρκία και το δαρθρωτή μετάσχηματμένων / εξεγέρσεων της Ρωσίας και ολόκληρης της Ανατολικής Ευρώπης ήταν να "ανοχτούν" ο αγορές των χωρών αυτών στην ροή του παγκόσμιου κεφαλαίου και να ενταχθούν στην παγκόσμια αγορά. Η εποχή του Ψυχρού Πολέμου ήρθε στο τέλος της με τη νίκη του φελεύθερου σιμού επί του Σοβιετικού τύπου κομμουνισμού. Το Τείχος του Βερολίνου έπεσε και το παγκόσμιο σύστημα εσγήλθε σε μια νέα εποχή που συνήθως αναφέρεται ως «παγκόσμιοποίηση».

Ακριβώς όπως κάθε άλλη ιστορική εξέλιξη, η παγκόσμιοποίηση πρέπει να γίνει κατανοητή και από μια δαλεκτική άποψη. Σήμερα, πολλοί ο κονομολόγο συμφωνούν ότι το «αόρατο χέρ» της φελεύθερης αγοράς δεν παράγει πάντα ανθρώπινα αποτελέσματα, ακόμη και αν αυτά τα αποτελέσματα είναι αποδοτικά ο κονομικά. Από την άλλη πλευρά, όσο επκρίνουν τη φελεύθερη ο κονομία πρέπει να αγκαλιάσουν τις θετικές δαρθρωτικές αλλαγές και προοδεύουν δέες που δευκόλυναν το άλμα του ανθρώπινου πολιτισμού σε μια νέα εποχή.

Η εμφάνιση αυτού που ο ρομένο αποκαλούν «σούτερ ταυτότητα» είναι ίσως μια από τις πιο αξιοσημείωτες πτυχές της δαδ κασίας. Ο «σούτερ ταυτότητας» είναι νέο ορισμοί – ή αν θέλετε μια «νέα δανοητική κατάσταση» – που σχηματίζουν ένα τόξο πάνω από τις υπάρχουσες εθνικές, θρησκευτικές, επταρχικές και γλωσσικές ταυτότητες.

Αυτή είναι η αρχή μιας νέας εποχής στην ιστορία του ανθρώπινου πολιτισμού. Υπάρχουν σιχρές ενδείξεις ότι η μεταβατική αυτή εποχή θα ορσει από μεγάλες δαρθρωτικές αλλαγές / αλλαγές προτύπου στην κατανόηση της σημερινής κατάστασης του ανθρώπινου πολιτισμού και την κατεύθυνση προς την οποία πρέπει να εξελίσσεται.

Μπορούμε να γενώμε «σούτερ ταυτότητας», ο αυθαίρετος έννοος του «έθνους» και του «εθνικού» είναι καταδασμένες να καταρρεύσουν και έναν πολύ απλό λόγο: είναι αυστηρά στατικές έννοες, ο οποίες απεγνωσμένα ανταστέκονται στον επαναπροσδιορισμό. Η απλή πάροδος του χρόνου, που είναι παγκόσμιο νόμος, θα εξαλείψει σταδακά τα «έθνη» όπως τα γνωρίζουμε σήμερα. Αυτό ήδη συμβαίνει. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί ένα νέο είδος δακυβέρνησης που προέκυψε από αναγκαστικά (την ανάγκη για μετασχηματισμό). Σήμερα μιλούμε για μια «Ευρωπαϊκή ταυτότητα», η οποία χαρακτηρίζεται από το δασισμό σύνθημα «ενωμένο στην πολυμορφία».

Ο κονομικός πραγματικός κόσμος είναι τα πιαστικά μετρήσιμα μετρήσιμα της δαδ κασίας. Η αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού καθστά υποχρεωτική τη συνεχόμενη μεταρρύθμιση των μηχανισμών που χρησιμοοούμε και να κυβερνήσουμε και να κανοποήσουμε τις ανάγκες μας. Η αποτελεσματική χρήση των πόρων του πλανήτη μπορεί να σημαίνει «καπιταλιστική εκμετάλλευση» σε πολλούς ανθρώπους, αλλά η αύξηση της αποδοτικότητας και της βωσμοτότητας των περφερεακών ο κονομίων και της παγκόσμιας ο κονομίας έχει καταστεί ουσώδης ενόψει της ραγδαίας αύξησης του πληθυσμού και της εξάντλησης των πόρων.

Η Θέση της Κύπρου στην Μεγάλη Εικόνα

Το Κυπριακό πρόβλημα είναι δημοιουργία / αποτέλεσμα δυνάμεων σιχρότερων των δύο κονοτήτων. Προέκυψε ως ένα από τα πολλά αποτελέσματα των πολιτικών της εποχής του Ψυχρού Πολέμου. Η αντιπαράθεση Ανατολής – Δύσης και ο δεολογικός πόλεμος εκδηλώθηκε στα εγχώρια ζητήματα πολλών χωρών συμπεριλαμβανομένης και της Κύπρου. Η τελική δαίρεση του νησιού μετά τις δακονοτικές συγκρούσεις επέζησε από το 1974 μέχρι σήμερα.

Το ερώτημα «Γατί δεν έχει αλλάξει εδώ και 37 χρόνια» είναι ένα ζήτημα εκτός του πλαισίου αυτού του κειμένου και έχει ήδη συζητηθεί αρκετά και πολλά χρόνια. Αντι να σκεφτόμαστε «γιατί δεν έχει αλλάξει» θα πρέπει να εξετάσουμε το θέμα από μια διαφορετική οπτική γωνία και να προσπαθήσουμε να απαντήσουμε στο ερώτημα «γιατί είναι αναπόφευκτη η αλλαγή». Λόγω της «αλλαγής προτύπου» που αναφέρθηκε προηγουμένως, το στάτους κβο στην Κύπρο, που είναι ένα υποπροϊόν των πολιτικών του Ψυχρού Πολέμου, επίσης προορίζεται να αλλάξει.

Σε αυτό το σημείο, είναι σημαντικό να υπογραμμίσω ότι ένας υποτιμημένος παράγοντας που συμβάλει σε μεγάλο βαθμό στην εμφάνισή μας «νέας προοπτικής». Η Κυπριακή νεολοία σήμερα είναι μια μεταβατική γενιά γεφύρωσης δύο διαφορετικών περόδων της πρόσφατης ιστορίας του νησιού. Είναι αυτό που δαχωρίζε αυτές τις δύο περόδους; Πολλοί θα σκεφτείτε τα δημοψηφίσματα του σχεδίου Ανάν. Τα δημοψηφίσματα ήταν βεβαίως ένα σημαντικό κοροσσημο στην πρόσφατη ιστορία μας. Ωστόσο, η αρχή της δέλευσης μέσω της Πράξης Γραμμής παροουάζει ένα πολύ πιο σημαντικό σημείο καμπής – του οποίου ο μακροπρόθεσμος συνέπτες δεν έχουν αξιολογηθεί πλήρως δεδομένου ότι ο Κύπρος βρέθηκαν στη μέση των συζητήσεων για το Σχέδιο Ανάν στους μήνες που οδήγησαν στα δημοψηφίσματα του Απριλίου 2004.

Κάθε Τουρκοκύπριος που γεννήθηκε πριν από το 2003 γεννήθηκε σε μια Κύπρο όπου το 60% του νησιού ήταν απρόσποικη και που κατοκείτο από κάποιους «εχθρούς» ανθρώπους, όπως θεωρούσαν τα βιβλία της ιστορίας. Ο «νότος» ήταν μια ασήμαντη και ξένη ζώνη, που συνήθως στους σχολικούς χάρτες εμφανίζεται ως μια περική με κίτρινο χρώμα και χωρίς καμία σήμανση οποιοδήποτε είδους.

Ωστόσο, τον Απρίλιο του 2003, αυτή η άγνωστη περική κίτρινη χρωμάτση, μαζί με τους κατοίκους της, σε μια νύκτα έγινε εικόλα προσβάσιμη. Για τη μετά του 74 γενιά, αυτή η απρόσμενη εξέλιξη ήταν κάτι στο οποίο έπρεπε να προσαρμοστεί. Η αλλαγή αυτή ασφαλώς είχε επιπτώσεις και στο πως ο μετά του 74 γενιάς αντιλαμβάνονταν το νησί τους, καθώς και τη δειθική τους θέση σε αυτό. Ο αντίκτυπος συγκρίνεται κάπως με τις επιπτώσεις που δημοιουργήθηκαν από τις φωτογραφίες της Γης που λήφθηκαν από τη Σελήνη κατά τη διάρκεια της αποστολής του Απολλο 11 τη δεκαετία του 60. Σε μια ανάλυση που έχω δαβάσει, προβλήθηκε το επειρηματικό βλεπόντας τις πρώτες φωτογραφίες του δικού τους πρσίονος και μπλε πλανήτη να λάμπει από μόνος του με φόντο το κατάρυρο δάστημα βοήθησε τους ανθρώπους να κατανοήσουν την ασημαντικότητα των δαφορών τους και συνέβαλε στην εμφάνισή μας Καθολικής προοπτικής στα παγκόσμια θέματα.

Το «άνογμα των πυλών» (όπως συχνά αναφερόμαστε σε αυτό) είχε παρόμοιο αντίκτυπο στο λαό της Κύπρου. Έχει ξεκινήσει μια εποχή σύγκρισης στην οποία ο νέος γενιάς ανακαλύπτουν ομοότητες στον παραδδοσκό και το σύγχρονο τρόπο ζωής με βάση τις καθημερινές παρατηρήσεις. Η δυνατότητα να ταξιδέψει και τη βόρεια στη νότια ακτή έχει προκάλει την περφερεακή των νέων ανθρώπων να μάθουν περσότερα και την ιστορία αυτής της πρώην-άγνωστης γης και πως σχετίζεται με την εκδοχή της ιστορίας που είχαν μάθει. Η δαδ κασία θα είναι διαφορετική και η μετά του 2003 γενιά. Δεν θα γεννηθούν σε ένα νησί που χωρίζεται από μια δαπέραστη γραμμή δαίρεσης. Θα έχουν ως δεδομένη την ελευθερία δέλευσης και θα παροουάσουν μεγαλύτερες απαιτήσεις από εμάς.

Έχουν γίνει μακρές συζητήσεις σχετικά με το λόγο για το «άνογμα των πυλών». Κάποιοι είπαν ότι ήταν η απόφαση της τότε κυβέρνησης του Έρογλου, ενώ άλλοι είπαν ότι ήταν ένας ελγμός του Ντενκτάς, κάποιος άλλος είπαν ότι ήταν ένα μέτρο που έλαβε η κυβέρνηση του ΑΚΡ της Τουρκίας. Στην πραγματικότητα, δεν έχει σημασία ποού ήταν η απόφαση επεδίτη στην πραγματικότητα δεν ήταν μια «απόφαση». Ήταν μια εξέλιξη που επέφερε το παγκόσμιο μεταβαλλόμενο πρότυπο. Σε αυτό το «γενναίο νέο κόσμο», όπου τα πλοία μεταφέρουν προόνα από την Κίνα προς τις ΗΠΑ δα μέσου των ωκεανών και όπου ο μαζικός εξεγέρσεως οργωνώνονταν στον κυβερνοχώρο, κρατώντας τους κατοίκους ενός τόσο μικρού νησιού σθεναρά χωρσμένους μεταξύ τους ήταν απλά μη ρεαλιστικό και μη βωσμο. Ήταν μη βωσμο και αυτό άλλαξε σε μια νύκτα. Αυτό που συνέβηκε με την Πράξη Γραμμής είναι μόνο ένας μικρός δείκτης του τι πρόκεται να έρθει.

Ανεξάρτητα από το είδος της συμφωνίας που τελικά θα επιτευχθεί, η ο κονομική σύγκλιση και η ενσωμάτωση μεταξύ των δύο πλευρών είναι αναπόφευκτη. Η ανεμπόδια δέλευση των ατόμων, έχει θέσει τις δύο ο κονομίες σε μια

ανταγωνιστική θέση μεταξύ τους που έχει δημοιουργήσει κάποιο βαθμό πίεσης στις δύο πλευρές και την εναρμόνιση των τιμών. Ακόμη και στην περίπτωση της «συνομοσπονδίας» ή την κήρυξη δύο κάπως ανεξάρτητων κρατών, η συνεργασία μεταξύ των δύο πλευρών σε δαφορα ο κονομικά θέματα εξακολουθεί να είναι μια αναγκασιότητα. Οντας μέσα στη σφαίρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η εφαρμογή των των βασικών ελευθεριών δακίνησης κεφαλαίων, εργατικού δυναμικού και προσώπων είναι απλώς θέμα χρόνου, ανεξάρτητα από την τελική έκβαση των δαπραγματευσεων. Η εναρμόνιση των φόρων, των τελωνειών και των πρακτικών και δαφορων άλλων ο κονομικών πολιτικών θα είναι ορσμένες πτυχές της οποιοδήποτε είδους δειθνών αναγνώρισης λύσης. Η δακίνηση των ατόμων και του εργατικού δυναμικού βρίσκεται μερικώς σε σιχ σήμερα. Το πρόβλημα των «ο κονομικών κλίμακας», που είναι ένα κοινό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν ο νησιώτες ο κονομίες, μπορεί να αντιμετωπιστεί με τη δημοιουργία μιας ενιαίας, εναρμονισμένης ο κονομίας, η οποία μπορεί να φολοξενήσει μεγαλύτερες τοπικές και ξένες επενδύσεις.

Η δαίρεση αποτελεί ένα κενό / μαύρη τρύπα για την ο κονομία της περική. Υπάρχουν δυσκολίες στην αεροπλοΐα και τη ναυσιπλοΐα, την δακίνηση προσώπων, κεφαλαίων και εργατικού δυναμικού. Η δαίρεση αποτρέπει τις επιχερήσεις και κάνουν χρήση της αρχής της «ο κονομίας κλίμακας». Κοστίζει εκατομμύρια Ευρώ στις κυβερνήσεις της Τουρκίας, της Ελλάδας και της Κυπριακής Δημοκρατίας υπό τη μορφή των στρατιωτικών δαπανών, παρά το γεγονός ότι ουσιαστικά δεν υπήρχε απειλή έντοπλης σύγκρουσης. Σε μια κρότερη κλίμακα, δημοιουργεί αμετρήσιμα πρακτικά και παράλογα καταστάσεις / προβλήματα στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων. Ένα μικρό παράδειγμα των παράλογων προβλημάτων είναι αυτό που συνέβη στις 27 Μαρτίου. Την ημέρα εκείνη, υπήρχε μια δαφορά 1 ώρας ανάμεσα στο βόρειο και το νότιο τμήμα του νησιού. Θα μπορούσε κάποιος κυριολεκτικά να ταξιδέψει στο χρόνο περπατώντας μόνο από το ένα οδοφράγμα στο άλλο.

Η Μετασχηματιστική Δύναμη των Ιδεών

Ο δειθύσεως μέσω της Πράξης Γραμμής είχαν και ένα άλλο αποτέλεσμα. Η δυνατότητα επαφής μεταξύ των δύο κονοτήτων έχει οδηγήσει στην εμφάνισή μας «δανοητική μεσαιας ζώνης» όπου ο δέες συζητούντα συλλογικά ως μέρος της νέας παγκόσμιας κατανόησης. Έχει ήδη γίνει πολλή δουλειά από δαφορες ομάδες του κνηματος της κονωσίας των πολιτών. Ο στόχος αυτών των κνημάτων θα πρέπει να είναι η εφαρμογή της «κουλούρας του φεντεραλ σιμού» και δα απλώς της ομοσπονδίας ως μοντέλο καταμερσμού της εξουσίας. Η «ομοσπονδία» και ο «φεντεραλ σιμός» είναι δύο διαφορετικές έννοιες. Η «ομοσπονδία» αναφέρεται σε ένα σύστημα βασισμένο σε εδαφικό καταμερσμό της εξουσίας, ενώ ο «φεντεραλ σιμός» είναι η κουλούρα συμβίωσης μεταξύ των πολιτών μιας ομοσπονδίας που θα πρέπει να εκδηλώνεται από την καθημερινή ζωή των απλών πολιτών μέχρι τη νοοτροπία των δαμορφωτών της πολιτικής. Αν η «ομοσπονδία» είναι μια μηχανή, ο «φεντεραλ σιμός» είναι το καύσιμο που τη κάνει να λειτουργεί σωστά. Χωρίς τα σωστά καύσιμα, δεν μπορούμε να λειτουργήσουμε την μηχανή.

Δεν πρέπει να έχουμε καμία αμφιβολία ότι το στάτους κβο είναι εντελώς αναχρονιστικό και μη βωσμο από κάθε άποψη.

Η σημερινή νεολοία θα γίνουν ο αυρανοί ακαδημακοί, δημοσιογράφοι, υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής, δειθγόροι και πολιτικοί... Αν μπορούμε να μεταβάλουμε με ακρίβεια τις τάσεις μέσα στις οποίες μεγαλώνουν ο νέες γενιές, σίγουρα μπορούμε να δαμορφώσουμε την Κύπρο του αύριο από σήμερα. Το πιο σιχρό όπλο είναι ο δέες – από τη στιγμή που εξαπλώνονται και ρζώνουν στα μυαλά, είναι πολύ δύσκολο να αμφισβητηθούν.

Αντί να περμένουμε «τη λύση» να μας παραδοθεί από τους πολιτικούς χωρίς όραμα, καθήκον μας πρέπει να είναι να φυτέψουμε τους σπόρους μιας νέας κουλούρας σύμφωνα με τις παγκόσμιες τάσεις, να ο κοδομήσουμε μια συλλογική ταυτότητα που εντάσσει όλους, αγκαλιάζοντας τις διαφορετικές ομάδες – εθνικές, θρησκευτικές και φύλου. Μια τέτοια συλλογική σοφία μπορεί να είναι η απάντηση στα προβλήματα που αδυνατούν να επιλύσουν άλλες προσεγγίσεις. Η δατήρηση του στάτους κβο για ένα τόσο μεγάλο χρονικό δάστημα μπορεί να είναι ένα αποθαρρυντικό γεγονός. Ωστόσο, η καθυστέρηση αυτή έκανε απλά το Κυπριακό πρόβλημα σταδακά πιο αναχρονιστικό και παράλογο. Αυτή η μακρά αναμονή απλά ετομάζει μια ακόμα πιο ξαφνική κατάρρευση του στάτους κβο.

